

TOMBİK BALIK

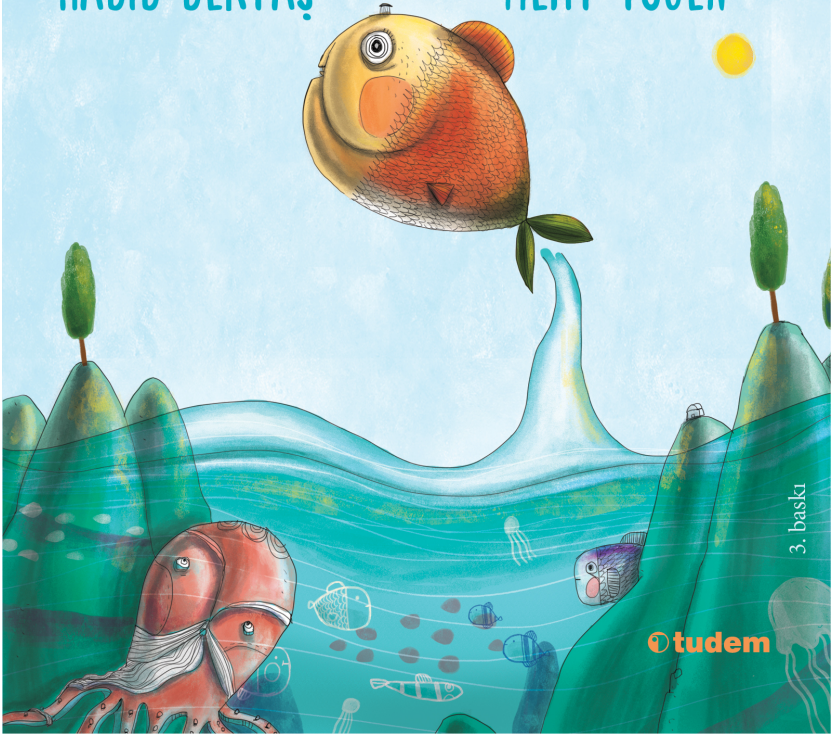
MUTLULUK PEŞİNDE

YAZAN:

HABİB BEKTAŞ

RESİMLEYEN:

MERT TUGEN

3. baskı

tudem

TOMBİK BALIK

MUTLULUK PEŞİNDE

YAZAN:

HABİB BEKTAŞ

RESİMLEYEN:

MERT TUGEN

© 2015, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

Yazar: Habib Bektaş

Resimleyen: Mert Tugen

Editör: Ayşegül Utku Günaydın

Düzeltili: Hülya Dayan

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2015 (3000 adet)

İkinci Baskı: Şubat 2016 (3000 adet)

Üçüncü Baskı: Ekim 2016 (5000 adet)

ISBN: 978-605-9153-41-6

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

TOMBİK BALIK

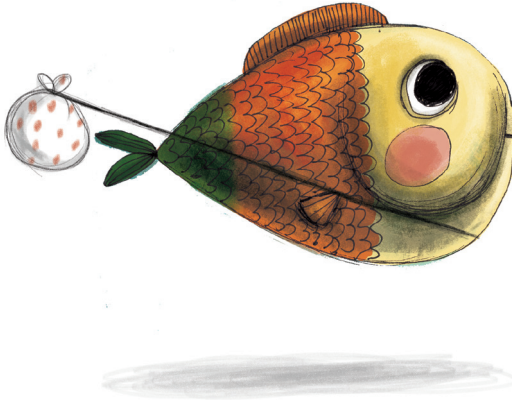
MUTLULUK PEŞİNDE

YAZAN:

HABİB BEKTAŞ

RESİMLEYEN:

MERT TUGEN

Habib Bektaş

Türkiye’de ve Almanya’da şiir, öykü, roman ve tiyatro oyunu türünde birçok kitabı yayımlandı. İnkılap Roman Ödülü’ne değer görülen *Gölge Kokusu* adlı romanı *Eylül Fırtınası* adıyla Atıf Yılmaz tarafından sinemaya uyarlandı. Türk Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülü’ne değer görülen romanı *Cennetin Arka Bahçesi* Yunancaya

çevrilerek Atina’da yayımlandı. Türkiye’de ve Almanya’da oyunları sahnelendi. Yazar, Erlangen ve Salihli’de yaşamaktadır.

Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Öykülerle Atasözleri: Söz Kulağa Yazı Uzağa (öykü)

Öykülerle Deyimler: Uzun Lafın Kıyası (öykü)

Bakboklar 1 (roman)

Tombik Balık Mutluluk Peşinde (roman)

Delidolu Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Dedemin Cenneti (öykü)

Kaybolmasınlar Diye (öykü)

Cennetin Arka Bahçesi (roman)

Gâvur İmam’dan Çakır’ın Romanına (roman güncesi)

Gölge Kokusu (roman)

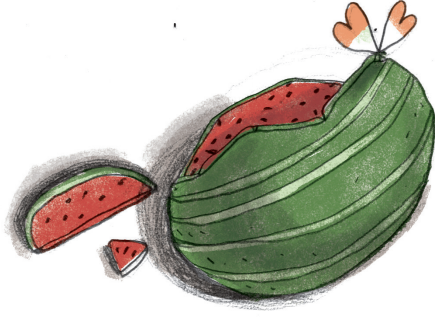
Ben Öykülere İnanırım (öykü)

Mert Tugen

1992 yılının ağustos ayında Gaziantep’in kavurucu sıcaklığında kapkara bir çocuk olarak dünyaya geldi. Doğar doğmaz resim yapmak için kâğıt kalem istediği rivayet edilir. Büyüyünce Gaziantep Güzel Sanatlar Lisesi’ni kazandı. O günden sonra da bütün hayatı resim yapmak oldu. Daha sonra Anadolu

üniversitesi Çizgi Film/Animasyon Bölümü’nü kazandı ve çizgi filmin ne kadar zor bir iş olduğunu fark edince resme daha çok sarıldı. Şu an Eskişehir’de çocuk kitapları resimliyor, ajanslara illüstrasyonlar yapıyor, zaman zaman duvar boyuyor ve arada bir de okula gidiyor. Momo isimli şişman, karamel renginde bir kediyle aynı evi paylaşıyor.

Peşrev

Balık vardır helva karar
Balık vardır hayal kurar
Bizim balığı sorarsan
Sudan çıkıp göğe zıplar

Balık vardır alıktır
Balık vardır kırıktır
Bazıları kaçıktır
Tombik'e gelince
Dalğacı bir balıktır

Tombik, oyuncu bir balıktı
Zıplayıp sırtıma çıktı
İn dedim inmedi
Ensemde boza pişirdi

Hadi dedim Tombik'e
Yüzelim mutlu köye
Bulursak bir pastane
Sen keşkül ye ben şöbiye

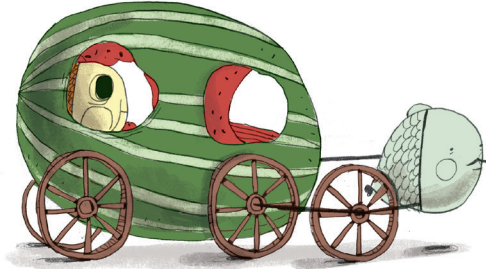
Baktık bir dağ
Dağda bir bağ
Bağda ceviz, kereviz
Tuz, buz, bir de karpuz

İşte o zaman gördük
Karpuzda bir delik
Hadi, dedi Tombik
Hoplayıp delikten girelim
Neler varmış görelim

Nereden bilirdik
Pencereymiş o delik
Kapıyı bırakıp
Pencereye yöneldik
Hoplayıp zıplayıp
Karpuzla giriverdik

Karpuzun içinde bir fayton
Faytoncunun adı Anton

Anton'un bıyığı kaytan
Atları küheylan
Şaklatınca kamçıyı havada
Başladı bizim macera

Az gittik uz gittik
Dedem oturdu biz gittik
Acıktık yok yedik
Susadık, hiç içtik

Kış geldi, ayazdı
Yaz geldi, sıcaktı
Yorulduk uyku bastı
Ah bir yatak olsaydı
Amanin işte bir bina
Kapısında bir halka

Halkayı çalınca
Çıktı bir amca
Aman dedik bir oda
İstiyorsan işte para

Adam tir tir titredi
Aman çocuklar, dedi
Kaçın gidin şimdi
Burası otel değil ki
Cinlerin sarayı

Pabuçları bağladık
Tabanları yağladık
Üç adım gittik gitmedik
Yorulduk yere serildik

Tombik sızım sızım sızlandı
Yatak yatak diye mızımızlandı
Yatak yatak dediği
Elbette içinde yüzeceği bir su yatağı

Nineme sordum var dedi
Dedeme sordum yok dedi
Öyleyse iş başa düştü
Çıkarıp serdim mendilimi

Mendilden yatak pek rahat
Yorganımız oldu bir kravat
Düşümdeki cin gelin, Tombik'miş
Bense şaşkın bir damat

Gece oldu düş oldu
Sabah oldu hoş oldu
Otlara çiy düşünce
Bize de bir iş oldu

Bir çiyden ne olur
Olsa olsa bir dere
Derelerden ne olur
Birleşir ırmak olur
Irmaklardan ne olur
Irmaklar denizleri emzirir
Anasıdır denizlerin
Ya denizlerdeki tuzlar
Ah Tombik, sen söyle bunu:
Denizlerin tuzları
Doğanın göz yaşları
İşte o sabah olmuş Ege
O sabah olmuş Akdeniz
Çiy damlacıklarından

Yağmur sularından
Irmaklardan
Ve gözyaşlarından

Ah çocuklar
“Az söz erin yüküdür
Çok söz hayvan yüküdür
Bilene bu söz yeter
Sende cevher var ise”

Haydi öyleyse
Başlayalım hikâyemize

Tombik

Yumurtadan çıktığında da böyle, tombik bir şeydi. Annesi fazla düşünmedi:

“Senin adın Tombik olsun,” dedi.

Böylelikle adı Tombik oldu.

Tombik’in görünüşünü kuşkusuz merak ediyorsunuzdur. Tamam, anlatırım. Ben bir hikâye anlatıcısıyım. İşim bu, hiç üşenmem:

Tombik, şirin bir balıktı. Kocaman, kara gözleri vardı. Gözlerinin çevresini saran sarı renkli pullar, sırtında koyulaşıp kırmızıya dönüşüyordu. Kuyruk tarafı koyu yeşildi. Karın bölümü ise beyaz-gri arası bir renk. Solungaçlarının olduğu yanakları, dağ farelerinin yanakları gibi şişkindi. Onun güleç yüzüne bakınca insanın gülesi geliyordu.

Tombik'in tuhaf bir kız olduğu daha ilk günlerde belli olmuştu. Denizde yaşamasına karşın yıkanmak istemiyordu. Annesi onu yıkamak, pul-larına yapışmış yosunları temizlemek istediğin-de huysuzlaşıyor, annesinin yüzgeçleri arasından sıyrılıp yetişkin balıkların ulaşamayacağı kayaların arasındaki küçük oyukların içine saklanıyordu. Sonra da avazı çıktığı kadar bağırıyordu:

“Hayır, hayır, yıkanmak istemiyorum! Ben suyu sevmiyorum!”

Balık yılı biz insanların yılına benzemez. Onlar-da yıl 365 gün değildir. Peki, onların yılı kaç gündür? İşte bunu söyleyemem. Bu sırrı saklayacağı-ma dair ustama söz verdim.

Bizim Tombik, balık yılına göre iki yaşına bas-tığında pek tatlı olmuştu. şakacılığı da artmış-tı. Onun davranışlarına bakıp da gülmemek elde değildi. Bazen geri geri yüzüyor, bazen sıçrayıp neredeyse suyun yüzeyinden oldukça yükseklere çıkıyor, bazen de yosunlardan kendisine maske yapıp arkadaşlarını güldürüyordu. Uzun lafın kı-sası, sadece görünüşü değil, davranışları, yaşama biçimi de hayat doluydu. O, dans ederken, oynayıp sıçrarken çevresindeki tüm canlılara yaşam sevinci

saçıyordu. Evet evet, Tombik, oyunculuğunun ötesinde, sanatçı bir balıktı.

Günlerden bir gün yine sıçradı. Hem de ne sıçramak. Suyun yüzeyinden neredeyse bir insan boyu yüksekliğe ulaşmıştı. Suyun dışında kaldığı o kısacık süre içinde neler görmedi ki:

Güneşi ve karşı tepedeki kavak ağacını görünce şaşırıp, minicik bir çılgılık attı. Son anda, sulara dalmadan önce sandaldaki balıkçıyı ve gökyüzündeki martıyı gördü. Tombik, yeni, o güne kadar

görmediği bir şey görünce heyecanlanıyor, seviniyordu. İçinde, yüreğinde bir hafiflik hissediyordu. İşte o zaman bir kez sıçramakla yetinmiyor, bir kez daha, bir kez daha istiyordu. Sıçırıyordu da.

“Keşke,” dedi kendi kendine, “denizin dışında yaşasaydım.” Ve o anda kararını verdi. Hızla annesine doğru yüzmeye başladı. Düşündüklerini şöyle dile getirdi:

“Anne, ben denizin dışına çıkacağım. Karada yaşamak istiyorum.”

Annesi suskunluğa gömüldü. Ne diyeceğini biliyordu ama nasıl anlatacağı konusunda kararsızdı. Yosunların kıyısındaki taşa yapışmış midyeye yaslandı. Sonra da uzun uzun düşündü. En sonunda da şöyle seslendi kızına:

“Güzel kızım benim, Tombik'im, biz balıklar suyun dışında yaşayamayız ki!”

Tombik kuyruğuyla annesinin karnını gıdıklarken başını iki yana sallıyor, çokbilmiş bir tavırla, “Seni gidi seni, kandırma beni,” diyordu.

Tombik'in o halini görüp de gülmemek olası mı! Annesi de kahkahalarla gülerken güçlkle konuşabiliyordu:

“Tombik, neden karaya çıkmak istiyorsun?”

Tombik, bir yandan gökyüzündeki kuşlar gibi taklalar atıyor, bir yandan da bağıırıyordu:

“Çünkü ben suyu sevmiyorum, yikanmayı sevmiyorum! Bir de...” deyip susuverdi.

Annesi meraklanmıştı:

“Bir de?”

Tombik, annesinin çevresinde daireler çiziyordu:

“Bir de dışarıda gördüklerim... Gökyüzünde bir şey gördüm. Çok güzeldi. Rengârenk, sıcacık bir şeydi. Adını bilmiyorum. Ona yakın olmak isterim doğrusu.”

Annesi anlamıştı:

“Ah, o güneştir, ben ona Güneşkız derim. Gerçekten de çok güzeldir.”

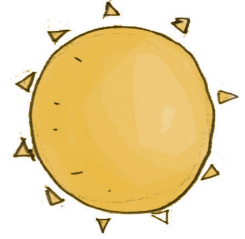
Tombik kıskanıverdi:

“Benden daha mı güzel?”

Annesi gülmemek için kendini zor tuttu:

“Olur mu hiç öyle şey! Benim için senden daha güzel bir kız yoktur. Ya da şöyle diyelim: Güneşkız da güzel, Tombik kız da güzel. Ama şimdi söyle bakalım, başka neler gördün?”

“Suyun üstünde bir şey duruyordu. İçinde de bizim yüzgeçlerimizin olduğu yerde uzun çıkıntıları olan bir canlı oturuyordu.”

“Tombik, neden karaya çıkmak istiyorsun?”
Tombik, bir yandan havadaki kuşlar gibi taklalar
atıyor, bir yandan da bağıyordu:
“Çünkü ben suyu sevmiyorum, yıkanmayı sevmiyorum!
Bir de...” deyip susuverdi.
Annesi meraklanmıştı: “Bir de ne?”
“Bir de mutlaka ağaca çıkmak istiyorum.
Göreceksiniz, çıkacağım.”

Tombik Balık, karada, kavak ağacının tepesinde yaşamak isteyen ve mutluluğu arayan bir balığın hikâyesini ele alıyor. Karada yaşamanın yollarını ararken farklı duygularla yüzleşen Tombik, bu keşif yolculuğunda bize birlikte yaşamanın güzelliğini anlatıyor.

ISBN: 978-605-9153-41-6

9 786059 153416

www.tudem.com